

Arrest

nr. 279 158 van 21 oktober 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DEMOL
Avenue des Expositions 8/A
7000 MONS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 12 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN loco advocaat M. DEMOL en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1 Verzoekende partijen dienen op 24 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 20 december 2021 en op 3 mei 2022.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 11 juli 2022 de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Algerijnse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Algiers op (...) 1989. U bent gehuwd met R., M. (CG (...)) en hebt samen met haar één kind.

Op 2 februari 2014 begon u aan uw opleiding op de politieacademie, die u succesvol afrondde. U kon beginnen in de rang van Eerste-Luitenant. U liep hierna twee jaar stage bij DGSN ("Direction Générale de la Sûreté Nationale"), het hoofdkwartier van de algemene veiligheidsdiensten. Op 21 februari 2016 bent u officieel benoemd geweest en begon u te werken bij de DRG ("Direction des Renseignements Généraux"). U werd verantwoordelijk gesteld voor het openen van een afdeling die buitenlandse diplomaten moest schaduwden. Deze afdeling diende inlichtingen te verzamelen over buitenlandse diplomaten en na te gaan of ze in werkelijkheid niet actief waren als spionnen. U had drie personen werkzaam onder uw bevel op kantoor en een veelvoud op het terrein, verspreid over het hele Algerijnse grondgebied. De rapporten die uw dienst over diplomaten opstelde werden door u overgemaakt aan verschillende personen binnen de Algerijnse administratie. Uzelf viel rechtstreeks onder het bevel van de directeurs van de DRG en de DGSN.

Begin december 2016 werd u ook verantwoordelijk gesteld voor de veiligheid op een conferentie. U werd daar op een gegeven moment gecontacteerd omwille van een man die binnen wou komen maar niet over een uitnodiging beschikte. U nam contact op met A. H., hoofd van de FCE ("Forum des Chefs d'Entreprise") en medeorganisator van het evenement. Hij zei dat de man binnen mocht komen. U had echter wel opgemerkt dat de man die u had opgemerkt, A. D., in Frankrijk woonde doch dat zijn paspoort werd uitgereikt in Algerije, iets wat volgens u onwettelijk is. U stelde nadien een rapport op over de man en verstuurde dit naar uw oversten. Gezien het geen diplomaat betrof, diende u een aanvraag in om onderzoek te mogen verrichten naar de man. U kreeg een akkoord van de DRG. U verdiepte zich in de man en kwam te weten dat hij internationaal gezocht wordt voor betrokkenheid bij internationale wapenhandel, verdachte handelingen met de oud-Libische president Qadhafi alsook bij illegale verkiezingsfinanciering van voormalig Frans president Nicolas Sarkozy. In januari 2017 was D. opnieuw in Algerije en zette u een team in om hem te schaduwden. Toen hij opnieuw op weg was naar de luchthaven diende u een verzoek in om hem te arresteren en te ondervragen. Dit werd u geweigerd. Het hoofd van de DRG zei u nadien dat de zaak geklasseerd was en dat de zaak problemen zou opleveren voor enkele hooggeplaatste leden van de Algerijnse regering, mocht u met het onderzoek zijn doorgegaan. Hij zei dat u het dossier niet mocht archiveren maar wel buiten omloop moest brengen. U verstopte het op kantoor.

Op 7 januari 2018 werd A. D. uiteindelijk gearresteerd in London nadat een internationaal aanhoudingsbevel tegen hem was uitgeschreven. De Algerijnse Minister van Binnenlandse Zaken riep u en uw twee directeurs op voor een vergadering. Hij zei dat Algerije in een zeer slecht daglicht zou geplaatst worden mocht de buitenwereld te weten komen dat D. in Algerije verbleef op het moment dat een internationaal aanhoudingsbevel tegen hem liep. Hij eiste dat jullie alle sporen van het onderzoek zouden uitwissen.

U was daarnaast betrokken bij nog een ander incident. In november 2016 ondervroeg u een vrouw van een Algerijns parlamentslid. De vrouw beschuldigde haar man ervan gevoelige informatie door te spelen aan twee Spaanse diplomaten. U verrichte onderzoek, kon de feiten bewijzen en rapporteerde naar personen binnen de Algerijnse administratie. De twee diplomaten werden uiteindelijk het land uitgezet, wat een politieke spanning veroorzaakte tussen Algerije en Spanje. Hoewel de Spaanse autoriteiten hier om vroegen, gaven de Algerijnse autoriteiten nooit uw identiteit prijs.

Op 28 juni 2018 werd het hoofd van de DGSN gearresteerd en nadien ontslagen uit zijn functie. Op 3 juli 2018 kwamen mannen naar uw bureau en werden alle aanwezige medewerkers gesommeerd om binnen te blijven. Naast uw medewerkers werd ook u ondervraagd, wel tot vier keer toe en dit over drie dagen en twee nachten gespreid. Ze stelden u tal van vragen over D. en uw betrokkenheid bij die zaak. Aan het einde van de laatste ondervraging deelden ze u mondeling mee dat u verdacht werd van landverraad, het misbruiken van uw functie en het bieden van medewerking aan D. om het land uit te geraken. Op 22 juli 2018 werd u thuis opgehaald door politiemannen. U werd naar uw werk gebracht, waar ze uw ontslag meedeelden. Dezelfde dag nog lieten ze u gaan. U ging nadien een Spaans visum halen voor u en uw vrouw.

Nog steeds aan het einde van de maand juli werd u gecontacteerd door een vriend van u, H. H., die werkzaam is bij de militaire inlichtingendienst. U sprak met hem af en hij informeerde u over het feit dat u gevaar liep. Hij kende geen details maar zei dat u een struikelblok zou kunnen vormen en u mogelijks voor een militair tribunaal kon worden veroordeeld of zelfs geliquideerd kon worden. U trachtte via een vriend hier in België enkele geheime dossiers het land uit te smokkelen. Daarnaast contacteerde u eind augustus 2018 een vriend van u die op de luchthaven werkte. Net zoals alle hogere functies binnen de Algerijnse administratie had u naast een paspoort telkens een uitzonderlijk toelatingsdocument nodig om het land te verlaten. Dit had u gezien de omstandigheden niet. U vroeg deze vriend u te helpen om alsnog een stempel in uw paspoort te zetten bij vertrek uit Algerije, zonder het benodigde document.

Gezien deze vriend in verlof was, moest u wachten tot 28 september 2018 om uw land van herkomst te ontvluchten. U en uw vrouw namen die dag een rechtstreekse vlucht naar België en dienden op 24 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 oktober 2018 werd naar u een dagvaarding gestuurd. U diende zich aan te melden op een politiecommissariaat in Algiers. Ook uw vader werd na uw vertrek geviseerd. Hoewel hij op pensioen is, wordt hij ervan beticht om enkele projecten niet op correcte wijze te hebben uitgevoerd. U bent ook te weten gekomen via openbare bronnen op het internet dat uw voormalige baas bij de DRG en de DGSN alsook de voormalige Algerijnse Minister van Binnenlandse Zaken werden veroordeeld en/of hun proces nog aan de gang is. Allen worden ze beschuldigd van het overschrijden van hun bevoegdheden en medewerking te hebben verleend aan de ontsnapping van A. D. uit Algerije.

U vreest bij terugkeer naar Algerije in de gevangenis te belanden en gemarteld te worden. U vreest voor een militaire rechtbank te verschijnen en de doodstraf te krijgen. Dit omdat u vreest valselyk beschuldigd te worden hulp te hebben geboden aan D.. Daarnaast vreest u een straf te krijgen omwille van het buitensmokkelen van geheime documenten.

Ter staving van jullie verzoek leggen u en uw echtgenote volgende documenten neer: uw paspoort, curriculum vitae, diploma's, documenten omtrent uw loopbaan en uw werkbadge, een kopie van het rapport dat u opstelde over A. D. alsook over de eerste ontmoeting die u met hem had, foto's en video's die werden gemaakt tijdens het onderzoek dat u verrichte naar A. D., het rapport dat u opstelde over de twee Spaanse diplomaten, de dagvaarding die aan u gericht was en werd verstuurd na uw vertrek uit Algerije, rapporten omtrent uw voormalige bazen alsook over A. D. en enkele nieuwsartikelen.

U legt na het tweede onderhoud ook nog twee krantenartikelen neer over een persoon die in Algerije zal worden terechtgesteld omwille van het smokkelen van geclassificeerde documenten alsook nog enkele geclassificeerde rapporten die uit Algerije werden gesmokkeld.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Hoewel het CGVS noch uw professionele werkzaamheden in Algerije noch uw beweringen omtrent het onderzoek dat u beroepshalve zou gevoerd hebben naar A. D. in twijfel trekt, dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u verklaart te hebben gekend als gevolg van dit onderzoek. U verklaart dat begin juli 2018 enkele mannen u op kantoor kwamen opzoeken en u twee nachten lang vasthielden en een viertal keer ondervroegen. Ze zouden u vragen hebben gesteld omtrent uw betrokkenheid bij deze zaak (CGVS I, p.16-18). Een aantal zaken ondermijnen de geloofwaardigheid van deze elementen. Vooreerst is het weinig logisch te noemen dat, indien de Algerijnse autoriteiten er werkelijk op uit waren om u te arresteren en te veroordelen voor deze feiten, ze u dan na deze ondervragingen zondermeer zouden hebben laten gaan.

U beweert dat ze u bij afloop mondeling hebben beschuldigd van landsverraad, het aanbieden van hulp aan D. alsook het misbruiken van uw functie (CGVS I, p.18). Het ligt eerder in de lijn der verwachtingen dat ze u voor dergelijke zwaarwichtige verdachtmakingen op zijn minst in voorhechtenis zouden opsluiten en/of bepaalde voorwaarden zouden opleggen. Dat ze dat niet deden roept de nodige vraagtekens op bij de waarachtigheid van deze gebeurtenis. Wat eveneens verbaast is dat ze u enkel mondeling zouden beschuldigd hebben en niet eens een inbeschuldigingstelling op papier of een neergeschreven klacht uitreikten, andermaal een onlogische gang van zaken. Wat tevens de geloofwaardigheid van deze ondervraging ondermijnt is dat de Algerijnse autoriteiten niet eens uw paspoort in beslag hebben genomen om u zo de kans te ontnemen het land te ontvluchten. U verklaart dat ze dat niet deden omdat u als hooggeplaatst functionaris niet alleen een paspoort nodig had om het land te verlaten maar ook een officiële verklaring waarin zou staan dat u hiertoe de toestemming kreeg (CGVS I, p.20 & 21). Dit is geenszins een afdoende uitleg. Indien de Algerijnse autoriteiten u werkelijk van dergelijke ernstige feiten zoals landverraad zouden beschuldigen moge men verwachten dat ze wel degelijk op zeker speelden en uw paspoort confisqueerden. Dat ze dat niet deden tast andermaal wijze het geloof van deze beschuldiging aan.

Daarnaast wordt gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen. Waar u tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS verklaart dat de ondervragingen plaatsvonden van 3 tot 5 juli 2018 (CGVS I, p.18), verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog dat dit plaatsvond einde juni 2018 (vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Dat u dit niet zo zou hebben verklaard, zoals u op het CGVS aangeeft (CGVS I, p.18), is onwaarschijnlijk. Het lijkt uitgesloten dat een werknemer van de DVZ dit foutief zou genoteerd hebben indien u dit niet zo zou hebben verklaard. De vaststelling dat u hierover geen consistente verklaring weet af te leggen is andermaal een aanwijzing dat u in werkelijkheid niet de problemen heeft gekend die u thans naar voor brengt. Bovendien weet u absoluut niet te zeggen of uw collega's op deze dagen ook ondervraagd werden (CGVS II, p.6 & 7). Men moge verwachten dat u hiervan wel degelijk op de hoogte bent of minstens een timing van die ondervragingen kan weergeven. Daarnaast verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat men u tijdens die periode vier keer ondervroeg (CGVS I, p.17), hoewel u het tijdens uw tweede onderhoud heeft over vijf ondervragingen (CGVS II, p.6).

Nog andere zaken wijzen erop dat uw verhaal aangaande uw problemen in Algerije geloofwaardigheid ontberen. U stelt van 3 tot 5 juli 2018 ondervraagd te zijn geweest en op 22 juli 2018 thuis te zijn opgehaald door de politie. Ze brachten u naar uw werk, deelden u mee dat u ontslagen was en lieten u dan gaan (CGVS I, p.18 & 19). Opnieuw wordt opgemerkt dat het bevreemdend is dat ze u op dat moment niet in de boeien zouden slaan, gezien de ernst van de beweerde feiten. Bovendien leggen u en uw vrouw hierover uiteenlopende verklaringen af. U verklaart dat u die dag naar kantoor werd gebracht, daar werd geïnformeerd over uw ontslag, en dat u daarna naar huis terugkeerde (CGVS I, p.18 & 19). Uw vrouw daarentegen stelt dat ze u kwamen ophalen en dat ze u twee nachten hebben vastgehouden (CGVS II R., M., p.4 & 5). Uw advocaat stelt in de opmerkingen na het tweede persoonlijk onderhoud dat uw vrouw zich hieromtrent heeft vergist (opmerkingen 24.05.2022, p.4; zie administratief dossier), echter biedt dit geen afdoende antwoord voor dergelijke tegenstrijdige verklaringen. Dat zijzelf niet onmiddellijk duidelijk zou kunnen zijn aangaande uw al dan niet onmiddellijke terugkeer naar huis, na uw ontslag, kan niet worden gevolgd.

Verder verklaart u in dezelfde week van uw ontslag door H. H., een vriend werkzaam bij de militaire inlichtingendienst, te zijn gecontacteerd. Deze zou u de boodschap hebben gegeven dat u 'in de voorlinie van problemen' zou komen en dat ze u mogelijks via een militair tribunaal konden berechten of zelfs liquideren (CGVS I, p.19 & 20). Wat absoluut niet strookt met het gedrag van iemand die vreest onterecht beschuldigd te worden van dusdanig ernstige feiten zoals landverraad, is dat u niet sneller op de vlucht zou zijn geslagen. U verklaart begin juli te hebben gehoord dat men u valselyk beschuldigde doch wachtte u tot einde augustus om iemand te contacteren die u kon helpen om het land te verlaten. Pas op 28 september 2018 verliet u uiteindelijk Algerije (CGVS I, p.21 & 22). Dat u zolang talmde om uw land te verlaten, is andermaal een bevestiging dat u in werkelijkheid geen vrees diende te koesteren. U bleef al die tijd bovendien gewoon thuis wonen. Men moge op zijn minst verwachten dat u zou onderduiken of zich ergens zou schuil houden, in afwachting van uw vlucht uit het land. Er kon immers niet worden uitgesloten dat de Algerijnse politie en/of veiligheidsdiensten opnieuw aan uw deur zouden staan en u zouden meenemen en/of arresteren. Dient ook te worden opgemerkt dat u tijdens het eerste onderhoud verklaarde dat uw vriend u een waarschuwing gaf in dezelfde week van 22 juli, de dag van uw ontslag (CGVS I, p.19). Doch tijdens uw tweede onderhoud kon u absoluut niet zeggen hoeveel tijd er was tussen het moment waarop u werd meegenomen en werd ontslagen én de verwittiging door uw vriend; u wist dit zelfs niet in dagen of weken uit te drukken (CGVS II, p.8). Dat u dit plots zou vergeten zijn, doet opnieuw de wenkbrauwen fronsen.

Daarnaast wordt ernstig getwijfeld aan uw verklaring dat u beroep deed op een vriend om illegaal het land te kunnen verlaten. Hoewel u verklaart hem niet te hebben geïnformeerd over uw problemen (CGVS I, p.22), moge men vooreerst verwachten dat hij, als hooggeplaatst werknemer tewerkgesteld op de luchthaven, uw naam natrekt in de databank. Indien de Algerijnse autoriteiten u hadden geseind, wat valt te verwachten bij dergelijke ernstige beschuldigingen van landverraad, lijkt het eerder logisch dat deze persoon dit had opgemerkt en u geen bijstand had verleend. Indien hij u in dergelijke omstandigheden hulp zou bieden, zou dit ook voor hem op termijn zeer nadelige gevolgen kunnen hebben mocht zijn hulp aan het licht komen. Bovendien wordt opgemerkt dat uw vrouw maar heel weinig op de hoogte is van deze beweerde hulp. Zo weet zij niet eens te zeggen of u die behulpzame vriend dan zélf heeft ingelicht over uw problemen (CGVS I R., M., p.6). Indien jullie werkelijk hulp kregen om het land illegaal te verlaten, moge men verwachten dat zij wel weet hoe dat in zijn werk ging. Daar eindigt de gebrekkige kennis van uw echtgenote niet. Zij stelt letterlijk 'niets van uw problemen te kennen' en heeft geen enkel idee met wie u problemen heeft of van welke aard ze zijn (CGVS I R., M., p.3). Ze kan verder niet zeggen wat ze zou vrezen bij terugkeer naar Algerije. Ze stelt in de krant te hebben gelezen dat enkele personen in Algerije zijn veroordeeld maar heeft absoluut geen idee of dit enigszins met uw situatie is gelieerd (CGVS I R., M., p.3). Nog sterker is dat uw vrouw tijdens het eerste onderhoud absoluut geen idee had of u ooit ondervraagd zou zijn geweest, noch of u na uw vertrek, zoals u verklaart, een oproepingsbrief zou hebben ontvangen (CGVS I R., M., p.4). Ze beweert te weten

dat u officieel in beschuldiging bent gesteld maar heeft er het raden naar hoe dit dan wel is gebeurd en/of wat hieraan ten grondslag ligt (CGVS I R., M., p.6). Hoewel u een functie had binnen de inlichtingendiensten van Algerije en u de nodige discretie aan de dag moest leggen over de inhoud van uw job, moge men redelijkerwijs verwachten dat uw echtgenote toch wel van iets afweet, indien jullie werkelijk plotsklaps uit lijfbehoud jullie thuisland moesten ontvluchten.

De naam H. H. is uw echtgenote ook onbekend (CGVS I R., M., p.8). Dit is volgens u nochtans de man die u waarschuwde dat uw leven in gevaar was (CGVS I, p.19). Uw vrouw heeft daarnaast geen weet of uw vader na jullie vertrek uit Algerije al dan niet werd ondervraagd (CGVS I R., M., p.4 & 5). U daarentegen beweert dat ze hem verschillende malen na jullie vertrek zouden ondervraagd hebben (CGVS I, p.22). Uw vrouw verklaart dat ze haar schoonvader wel vóór jullie vertrek ondervroegen, echter heeft ze er opnieuw het raden naar hoe dikwijls dit zou gebeurd zijn. De reden voor deze ondervraging is voor haar bovendien ook een raadsel (CGVS I R., M., p.4 & 5). Uw vrouw stelt te weten dat de politie u einde juli 2018 thuis kwam halen, maar ze kan niet zeggen door wie u exact werd opgepakt noch hoeveel personen u thuis kwamen ophalen (CGVS I R., M., p.4). Ze kan niet eens zeggen of deze personen dan wel in uniform of in burgerkledij waren (CGVS II R., M., p.6). Dit zijn nochtans zaken waarvan men mag verwachten dat uw vrouw het wel weet, indien waargebeurd. Dient hier bovendien ook te worden opgemerkt dat uw vrouw verklaart dat deze personen jullie huis niet betraden (CGVS I R., M., p.4). Het ligt in de lijn der verwachtingen dat ze dat wel zouden doen en bijvoorbeeld op zoek gingen naar het omstreden rapport dat u van A. D. in uw bezit zou hebben gehad en dat ze volgens u tijdens uw ondervraging zo naarstig in hun bezit wilden hebben. Dat er dan op zijn minst bij jullie geen huiszoeking zou zijn uitgevoerd, kan echt niet worden gevolgd.

Verder wordt ook gewezen op uw gebrekkige kennis omtrent collega's die mogelijks dezelfde problemen en/of aard van vervolging dienen te vrezen. U stelt wel te weten dat uw rechterhand, die dezelfde rang als u bekleedde, ene W. A., ook werd ontslagen maar u heeft geen weet of hij ook zou zijn gearresteerd of al dan niet in de gevangenis belandde (CGVS I, p.24). Men mag verwachten dat u zich hierover op zijn minst informeert, te meer omdat u verklaart dat deze man, tevens een nauwe medewerker van u, contact had opgenomen met uw eigenste broer (CGVS I, p.24). Dat u dan niet meer over diens situatie zou willen te weten komen, nochtans wetende dat diens situatie indicatief voor deze van u kan zijn, houdt geen steek. Anderzijds de vaststelling dat niets erop wijst dat W. A. wordt vervolgd, is opnieuw een aanwijzing voor het feit dat ook de beweerde veroordeling aan uw adres niet geloofwaardig is. Dient, tot slot, ook nog worden gewezen op de vaststelling dat uw vrouw geen enkel idee heeft of er al dan niet ooit collega's van u werden ontslagen in gelijkaardige omstandigheden als u (CGVS I R., M., p.7).

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan problemen die u zou hebben gekend voor uw vertrek uit Algerije. U maakt niet aannemelijk dat u door de Algerijnse autoriteiten gezocht bent geweest in het kader van een onderzoek naar de activiteiten die u heeft verricht.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw werkbadge, curriculum vitae, diploma's, documenten omtrent opleidingen die u volgde en uw paspoort bevestigen uw identiteit en herkomst uit Algerije en lijken uw professionele activiteiten ginds te bevestigen. Deze laatste staan in deze beslissing niet ter discussie. De rapporten die u opstelde over enkele diplomaten van de Spaanse ambassade hebben geen enkele betrekking op de motieven in deze beslissing, gezien uw beweerde problemen zich zouden concentreren rond de ontsnapping van A. D. uit Algerije. U legt verder een document neer waarin wordt gesteld dat u wordt ontheven van uw functie als 'verantwoordelijke van het bureau voor opvolging van de buitenlandse diplomaten'. Dat u uit deze functie werd ontheven wordt door het CGVS evenmin betwist doch blijkt uit dit document niet om welke reden dit dan wel zou gebeurd zijn. Daarnaast wordt opgemerkt dat het document zou zijn opgesteld op 2 juli 2018. Dit strookt niet met uw verklaringen, gezien u stelt dat u pas van 3 tot 5 juli 2018 werd ondervraagd en ook pas op 22 juli 2018 werd ontslagen (CGVS I, p.18 & 19).

U legt verder een dagvaarding neer waarvan u verklaart dat u werd opgeroepen door de Algerijnse autoriteiten in het kader van het bewuste onderzoek (CGVS I, p.20). Ook dit document ondersteunt uw beweerde problemen niet. Vooreerst wordt opgemerkt dat hieruit niet af te leiden valt dat u werd opgeroepen voor een ondervraging of een onderzoek. Hierin staat te lezen dat u nog steeds in dienst bent maar u onwettig afwezig bent en men u dreigt te ontslaan. Dat u op 22 juli 2018 thuis zou zijn opgehaald en nadien te horen kreeg dat u ontslagen werd, wordt hiermee opnieuw tegengesproken. Bovendien wordt opgemerkt dat in het curriculum vitae dat u neerlegt staat vermeld dat u in juli 2018 nog opleidingen gevolgd zou hebben. Ook dit strookt geenszins met uw verklaring als zouden de Algerijnse autoriteiten u toen hebben willen vervolgen en uit uw functie zetten.

Wat betreft de rapporten die u neerlegt waarin uw naam wordt vermeld en waarin u melding zou maken aan uw oversten dat A. D. op een conferentie aanwezig was, dient te worden herhaald dat niet in twijfel wordt getrokken dat u in hoedanigheid van uw functie onderzoek naar deze beruchte persoon heeft

verricht. Dat u nadien omwille van dit onderzoek problemen zou hebben gekend binnen de eigen diensten en overheden, toont u hiermee niet aan. Ook de nieuwsartikelen die u neerlegt weten geen ander licht te schijnen op bovenstaande appreciatie. Hierin staat te lezen dat de vroegere Directeur-Generaal van de Nationale Staatsveiligheid berecht wordt doch heeft dit geenszins betrekking op uw persoon. Dat ook een andere directeur van één van de veiligheidsdiensten en de voormalige Minister van Binnenlandse Zaken veroordeeld werden, levert evenmin bewijs voor uw bewering dat u betrokken bent bij de beschuldigingen aan hun adres én/of dat dit van doen zou hebben met bovenvermelde A. D.. U haalt verder aan dat u bij terugkeer naar Algerije zal berecht worden omdat u geheime rapporten het land hebt buiten gesmokkeld (CGVS I, p.24 & 25). Naast het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet dient om een gevangenisstraf te ontlopen na het plegen van een strafbaar feit, dient te worden opgemerkt dat er geen enkele aanwijzing is dat de Algerijnse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van het gegeven dat u in het bezit bent van documenten die als geclassificeerd of geheim worden beschouwd. Opnieuw wordt opgemerkt dat uit de dagvaardingen louter blijkt dat u ontslagen werd omwille van uw afwezigheid, niets meer en niets minder.

Dat u eigenhandig geclassificeerde/vertrouwelijke documenten het land uit smokkelde wordt bovendien ernstig in twijfel getrokken. Zo werd uw echtgenote tijdens het eerste onderhoud de vraag gesteld of u ook dossiers van uw werk in Algerije heeft meegesmokkeld en antwoordde ze daarvan niets te weten (CGVS I R., M., p.7). Hoewel uw vrouw hiervan tijdens het tweede onderhoud plots wel op de hoogte is, kan ze de vraag niet beantwoorden of S., uw vriend die u zou hebben geholpen Algerije te verlaten, afwist dat u documenten zou hebben buiten gesmokkeld (CGVS II R., M., p.3). Dat ze dat niet zou weten ondermijnt opnieuw jullie geloofwaardigheid op dit vlak, aangezien u nét dit element als heel gewichtig naar voor schuift. U verklaart bovendien dat u deze documenten van de autoriteiten ontfutselde op het moment dat men u kwam ondervragen en u al uw spullen, waaronder ook uw auto, diende terug te geven (CGVS II, p.14). Dit slaat werkelijk nergens op. Men moge verwachten dat, indien de autoriteiten u werkelijk kwamen verhoren op beschuldiging van landverraad, ze u beter in de gaten hielden en u al zeker niet de kans gaven om geheime documenten snel mee te nemen of weg te moffelen. Nogmaals, dat de autoriteiten in dergelijke door u geschetste omstandigheden u en uw huis dan niet fouilleerden/ doorzochten, raak kant noch wal. Alhoewel het CGVS niet betwist dat u hier mogelijks in het bezit bent van documenten waarop te lezen valt dat ze 'vertrouwelijk' zijn, kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaring als zou u deze het land hebben uit gesmokkeld in de door u geschetste omstandigheden.

U legt na het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS ook nog twee krantenartikelen neer over een persoon die in Algerije zal worden terechtgesteld omwille van het smokkelen van geclassificeerde documenten. Deze knipsels hebben geenszins betrekking op uw persoon, aangezien de feiten die deze man gepleegd zou hebben niet zijn gelinkt aan de problemen die u zegt te hebben gekend. Dat de man terecht staat omdat hij een strafbaar feit pleegde, levert geen bewijs voor uw bewering als zou u zelf vertrouwelijke documenten uit Algerije hebben meegenomen zonder dat u hiervoor de toestemming had. Uit de documenten en rapporten die u neerlegt en waarop te lezen staat dat ze als vertrouwelijk werden bestempeld, tot slot, valt uit niets af te leiden op welke manier u deze in het bezit hebt gekregen en/of deze authentiek zijn. Dat u ze eigenhandig ontfutseld hebt en/of buiten Algerije hebt gesmokkeld, toont u evenmin aan. Bovendien is het ook hoogst merkwaardig dat u, die net een vrees formuleert omdat u in het bezit bent van dergelijke geheime stukken, uitgerekend deze ook nog een keer neerlegt bij een buitenlandse overheidsinstantie en deze hiermee in de openbaarheid brengt. Het heeft er dan ook alle schijn van dat enige manipulatie u niet vreemd is en u alleszins niet de waarheid vertelt aangaande die stukken, hun herkomst, hoe u die heeft bekomen en of ze al niet vertrouwelijk zijn.

Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend

Er moet verder worden opgemerkt dat er in Algerije momenteel geen reëel risico bestaat op ernstige bedreigingen ten opzichte van een burger als gevolg van willekeurig geweld tijdens een intern of internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende vreemdelingen.

De overige opmerkingen en verduidelijkingen die uw advocaat overmaakte na het overhandigen van de notities van het persoonlijk onderhoud hebben geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen de beoordeling van het CGVS bijgevolg niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Algerijnse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Algiers op (...) 1994. U bent gehuwd met B. M. (CG (...)) en hebt samen met hem één kind.

Hoewel u niet weet wat hij beroepshalve precies deed, weet u wel dat uw echtgenoot in Algerije werkzaam was voor de inlichtingendiensten. Ongeveer 15 tot 25 dagen voor jullie vertrek uit Algerije deelde uw man u mee dat hij problemen had en dat jullie het land dienden te ontvluchten. U had reeds een visum voor Spanje, echter dacht u dat dit voor toeristische doeleinden was. U weet niet welke problemen uw man juist gekend zou hebben maar u ging gewoon met hem mee. U weet niet precies wat u en uw man dienen te vrezen bij terugkeer naar jullie land van herkomst.

Uw man legt ter staving van jullie verzoek volgende documenten neer: uw paspoort, zijn curriculum vitae, diploma's, documenten omtrent zijn loopbaan en zijn werkbadge, een kopie van het rapport dat hij opstelde over A.D. alsook over de eerste ontmoeting die hij met hem had, foto's en video's die werden gemaakt tijdens het onderzoek dat hij verrichte naar A. D, het rapport dat hij opstelde over de twee Spaanse diplomaten, de dagvaarding die aan hem gericht was en werd verstuurd na uw vertrek uit Algerije, rapporten omtrent zijn voormalige bazen alsook over A.D. en enkele nieuwsartikelen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) blijkt voorts dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde vluchtmotieven die door uw man (B. M.; CG (...)) werden aangehaald. U haalt zelf geen bijkomende vluchtmotieven aan. In hoofde van uw man werd reeds een beslissing genomen dewelke ook op u van toepassing is en als volgt luidt:

(...)

Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

Er moet verder worden opgemerkt dat er in Algerije momenteel geen reëel risico bestaat op ernstige bedreigingen ten opzichte van een burger als gevolg van willekeurig geweld tijdens een intern of internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende vreemdelingen.

De overige opmerkingen en verduidelijkingen die uw advocaat overmaakte na het overhandigen van de notities van het persoonlijk onderhoud hebben geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen de beoordeling van het CGVS bijgevolg niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekende partijen voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg

uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan een verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door een verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met een verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende

detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2.3. Met betrekking tot de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, wordt erop gewezen dat deze plicht inhoudt dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Beoordeling van de verzoeken om internationale bescherming

De beschermingsverzoeken van verzoekende partijen zijn onder meer gesteund op een vrees voor vervolging door de Algerijnse autoriteiten, de militaire rechtbank of niet-officiële veiligheidsorganen in het kader van de functie van eerste verzoekende partij als luitenant bij de algemene inlichtingendienst (DRG-Direction des Renseignements Généraux) alwaar zij een onderzoek voerde naar A. D. die destijds internationaal werd gezocht.

Eerste verzoekende partij heeft toegelicht dat zij haar onderzoek naar A. D. niet verder mocht zetten van het hoofd van de DRG onder bevel van de DGSN (Direction Générale de la Sûreté Nationale zijnde het hoofdkwartier van de algemene veiligheidsdiensten) omdat zij hiermee problemen veroorzaakte met hooggeplaatste personen in de Algerijnse regering (eerste persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 13). Na de arrestatie van A. D. op 7 januari 2018 onder een internationaal arrestatiebevel werd eerste verzoekende partij volgens haar verklaringen samen met het hoofd van de DRG, DGSN uitgenodigd op het kantoor van de minister van Binnenlandse Zaken alwaar zij op onrechtstreekse wijze werd bedreigd om het dossier rond A. D. te vergeten met het rechtstreekse bevel dat deze zaak niet naar de buitenwereld mocht komen omdat het beeld zou opgewekt worden dat Algerije een internationaal gezochte crimineel bescherming had geboden en dat Algerije geen rekening zou hebben gehouden met het internationaal arrestatiebevel van A. D. die onder bescherming stond van de broer en raadgever van de Algerijnse president (eerste persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 14).

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat het professioneel profiel van eerste verzoekende partij en haar specifieke werkzaamheden binnen de Algerijnse inlichtingendienst DRG, waaronder het onderzoek gevoerd naar A.D., door de commissaris-generaal geenszins in twijfel worden getrokken. Eerste verzoekende partij heeft hieromtrent gedetailleerde, consistente en plausibele verklaringen afgelegd, gestaafd door stukken.

De commissaris-generaal hecht echter geen geloof aan de problemen die eerste verzoekende partij stelt te hebben gekend als gevolg van haar onderzoek naar A. D. binnen haar functie bij DRG en concludeert dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat zij door de Algerijnse autoriteiten wordt gezocht omdat:

- i) het weinig logisch is dat eerste verzoekende partij na de ondervragingen voor dergelijke zwaarwichtige verdachtmakingen, zijnde landsverraad en misbruik van functie, niet in voorhechtenis werd genomen noch opgesloten en er niet eens een inbeschuldigingstelling of klacht werd uitgereikt en er ook geen huiszoeking plaatsvond;
- ii) het paspoort van eerste verzoekende partij niet in beslag werd genomen hoewel dit kan verwacht worden indien eerste verzoekende partij werkelijk werd beschuldigd van ernstige feiten zoals landsverraad;

- iii) sprake is van tegenstrijdige verklaringen inzake de data van de ondervragingen van eerste verzoekende partij alsook inzake het aantal ondervragingen;
- iv) eerste verzoekende partij niet weet of haar collega's ook op deze dagen ondervraagd werden en een gebrekkige kennis heeft omtrent collega's die mogelijks dezelfde problemen en/of aard van vervolging dienen te vrezen;
- v) verzoekende partijen uiteenlopende verklaringen hebben over de dag van het ontslag daar eerste verzoekende partij verklaarde dat zij na het ontslag op haar kantoor naar huis terugkeerde terwijl tweede verzoekende partij aangaf dat haar echtgenoot toen twee nachten werd vastgehouden;
- vi) de vlucht uit Algerije op 28 september 2018 alsook het gebrek aan enig onderduiken niet strookt met het gedrag van iemand die vreest onterecht beschuldigd te worden van landsverraad hoewel eerste verzoekende partij tijdens het eerste onderhoud aangaf reeds in dezelfde periode als haar ontslag op 22 juli 2018 door een vriend bij de militaire inlichtingendienst te zijn gewaarschuwd over een berechting of liquidatie, en zij plots tijdens het tweede onderhoud niet kan zeggen hoeveel tijd er was tussen haar ontslag en de verwittiging door haar vriend en dit niet eens in dagen of weken kan uitdrukken;
- vii) er ernstig wordt getwijfeld aan de verklaring dat beroep werd gedaan op een vriend om het land illegaal te kunnen verlaten daar kan verwacht worden dat deze hooggeplaatste vriend de naam van eerste verzoekende partij zou natrekken in de databank waarbij kan verwacht worden dat eerste verzoekende partij gelet op de ernstige beschuldigingen geseind zou zijn door de Algerijnse autoriteiten en deze vriend haar geen bijstand zou hebben verleend;
- viii) tweede verzoekende partij een gebrekkige kennis vertoont over de problemen van haar echtgenoot en de omstandigheden van hun vertrek.

Waar eerste verzoekende partij vervolging door de Algerijnse autoriteiten vreest in het kader van het onderzoek naar A. D. en vreest ten onrechte beschuldigd te worden wegens landsverraad en misbruik van haar functie, moet de Raad er vooreerst op wijzen dat strafrechtelijke/militaire vervolging wegens strafrechtelijke feiten zoals misbruik van functie en landsverraad in principe geen vervolging uitmaakt in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Evenwel kan dergelijke vervolging of bestraffing van een persoon wegens feiten gepleegd in een professioneel kader binnen een staatsambt of staatsdienst vervolging uitmaken in de zin van het Vluchtelingenverdrag indien deze (hooggeplaatste) functionaris omwille van dit professioneel (politiek) profiel een gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire vervolging of bestraffing.

Eerste verzoekende partij heeft in dit verband aangestipt dat het hoofd van de DGSN onder wiens bevel zij stond samen met de directeur van DRG, werd gearresteerd (eerste persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 16) en dat tevens haar baas binnen de DRG alsook de minister van Binnenlandse Zaken werden gearresteerd (eerste persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 22-23).

De commissaris-generaal heeft hieromtrent en inzake de neergelegde nieuwsartikelen over de berechting van de voormalige directeur van de DGSN geoordeeld dat deze feiten, alsook de veroordeling van een andere directeur van een van de veiligheidsdiensten en de veroordeling van de voormalige minister van Buitenlandse Zaken, geen betrekking hebben op eerste verzoekende partij en meent dat er geen bewijs voorligt dat eerste verzoekende partij betrokken is bij deze beschuldigingen en/of dat dit te doen heeft met de zaak A. D. De commissaris-generaal kan echter, gelet op de op hem rustende samenwerkingsplicht, zonder nader en gedegen onderzoek geen abstractie maken van de directe professionele link tussen eerste verzoekende partij en deze gearresteerde prominente personen.

In de gegeven omstandigheden meent de Raad dat het gelet op de onbetwiste professionele werkzaamheden van eerste verzoekende partij immers van wezenlijk belang is om een nauwkeurig en specifiek zicht te hebben op het politiek schandaal geschetst door eerste verzoekende partij en de omstandigheden van de arrestaties van haar oversten. In de administratieve dossiers is echter geen informatie terug te vinden waaruit blijkt dat verwerende partij een nader onderzoek heeft gevoerd naar de geschetste (politieke) incidenten in Algerije.

Daarnaast moet vastgesteld worden dat de administratieve dossiers geen landeninformatie bevatten over de Algerijnse gerechtelijke procedure en het Algerijns strafproces noch enige informatie over de berechting van (voormalige) staatsagenten wegens onder meer landverraad en misbruik van functie.

Hoewel de asielprocedure niet tot doel heeft personen te helpen hun strafrechtelijke en/of militaire aansprakelijkheid of verantwoordelijkheid te ontlopen moet in de gegeven omstandigheden evenwel tevens nader onderzocht worden of eerste verzoekende partij gelet op de meerdere belangen die in het spel zijn van prominente overheidsactoren en staatshoofden een eerlijk proces kan verkrijgen of zoals in het verzoekschrift wordt opgeworpen sprake is van totaal disproportionele straffen wegens het politiek profiel van eerste verzoekende partij.

Daar geen landeninformatie werd toegevoegd over het Algerijns gerechtelijk/juridisch systeem vinden de overwegingen van de commissaris-generaal dat het weinig logisch is dat eerste verzoekende partij na de ondervragingen voor dergelijke zwaarwichtige verdachtmakingen niet in voorhechtenis werd genomen noch opgesloten, niet eens een inbeschuldigingstelling of klacht werd uitgereikt en er ook geen huiszoeking plaatsvond, geen steun in de stukken van de dossiers. Zonder kennis van het Algerijns rechtssysteem kan immers niet nagegaan worden wat daar de gebruikelijk gang van zaken is in dergelijke gevoelige(staats)dossiers, te meer eerste verzoekende partij tijdens haar eerste gehoor al aangaf dat de procedures in Algerije anders verlopen (eerste persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 18). Om dezelfde reden kan zonder nader onderzoek niet geponeerd worden dat het niet logisch is dat het paspoort van eerste verzoekende partij niet in beslag werd genomen nu eerste verzoekende partij ook toelichtte dat zij als hooggeplaatste functionaris tevens een officieel document nodig had om het land te kunnen verlaten (eerste persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 21).

De Raad stipt aan dat ook de overige motieven in de bestreden beslissingen niet volstaan om de ongeloofwaardigheid van de problemen van eerste verzoekende partij te schragen.

Zo kan de commissaris-generaal niet gevolgd worden waar hij meent dat sprake is van tegenstrijdige verklaringen inzake de data van de ondervragingen van eerste verzoekende partij. Het komt de Raad immers geenszins redelijk voor eerste verzoekende partij een tegenstrijdigheid te verwijten waar zij bij de DVZ sprak van eind juni 2018 doch later op het CGVS, in het kader van een uitgebreider verhoor, specifiek 3 tot 5 juli 2018 vermeldde. In het verzoekschrift wordt met reden opgemerkt dat dergelijk klein tijdsverschil, te meer gelet op het gebrek aan een verdere uitwerking bij de DVZ, geen tegenstrijdigheid uitmaakt. Evenmin maakt het minieme verschil dat eerste verzoekende partij tijdens haar eerste onderhoud aangaf vier keer ondervraagd te zijn geweest terwijl zij tijdens haar tweede gehoor sprak van vier of vijf keer en pas na aandringen van een "vijftal" (eerste persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 17 en tweede persoonlijk onderhoud p. 6) een echte tegenstrijdigheid uit zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift.

Wat betreft de vaststelling dat eerste verzoekende partij een gebrekkige kennis heeft omtrent haar collega's die mogelijks dezelfde problemen en/of aard van vervolging dienen te vrezen moet vastgesteld worden dat eerste verzoekende partij wel degelijk gewag maakte van collega's die werden ontslagen en van oversten die werden aangehouden (eerste persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 22-23, p.24). Dat eerste verzoekende partij niet specifiek kan zeggen of haar collega's op dezelfde dag werden ondervraagd en of haar rechterhand W. A. na zijn ontslag werd vervolgd en zich hiernaar niet verder heeft geïnformeerd wegens haar wantrouwen is niet onaannemelijk in de context van een inlichtingendienst als werkplaats.

Waar de commissaris-generaal er verder op heeft gewezen dat verzoekende partijen uiteenlopende verklaringen hebben over de dag van het ontslag daar eerste verzoekende partij verklaarde dat zij na het ontslag op haar kantoor naar huis terugkeerde terwijl tweede verzoekende partij aangaf dat haar echtgenoot toen twee nachten werd vastgehouden moet de Raad vaststellen dat deze enkele inconsistentie van tweede verzoekende partij, waarvan zij overigens middels de opmerkingen na het tweede persoonlijk onderhoud aangaf zich te hebben vergist, niet kan volstaan om te concluderen tot de ongeloofwaardigheid van de problemen van eerste verzoekende partij.

In dit verband kan tevens opgemerkt worden dat de vastgestelde gebrekkige kennis van tweede verzoekende partij inzake de problemen van haar echtgenoot plausibel is gelet op het gevoelige/vertrouwelijk karakter van dergelijke functie bij een inlichtingendienst. Bovendien moet opgemerkt worden dat tweede verzoekende partij, die aangeeft moslim te zijn een hijab draagt, haar secundair onderwijs niet heeft afgemaakt, zij nooit heeft gewerkt en stelde de beslissing van haar man te volgen die tevens hun geld beheert (Verklaring DVZ tweede verzoekende partij van 22 november 2018, p. 5-6, 11) zodat op zijn minst dit profiel samen met het vertrouwelijk karakter van de functie van eerste verzoekende partij ook mee in огenschouw dient genomen te worden.

In de geschetste context kan tevens de vaststelling dat verzoekende partijen pas op 28 september 2018 uit Algerije zijn gevlucht niet volstaan om tot de ongeloofwaardigheid van de problemen te besluiten. Hoewel verweerder correct opmerkt dat eerste verzoekende partij in dezelfde periode als haar ontslag op 22 juli 2018 door een vriend bij de militaire inlichtingendienst werd gewaarschuwd over een berechting of liquidatie, moet de Raad vaststellen dat verzoekende partijen evenwel niet hebben nagelaten reeds stappen te ondernemen om hun vlucht voor te bereiden. Zo is eerste verzoekende

partij reeds eind juli een visum voor Spanje gaan halen waarbij wordt toegelicht dat ze deze visa in augustus 2018 konden krijgen (eerste persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 19-20). Vervolgens heeft eerste verzoekende partij een vriend op de luchthaven gecontacteerd die werkt bij de grenspolitie doch wegens diens verlofperiode in augustus en terugkomst op 25 september 2018 konden verzoekende partijen pas daarna het land uit (eerste persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 20). Het komt de Raad niet onlogisch voor dat deze stappen enige tijd hebben gevegd en bovendien kan een periode van ruim twee maanden (eind juli- eind september) om een vlucht voor te bereiden gelet op de actief ondernomen stappen niet aangemerkt worden als een nalatende houding of gebrek aan een gegronde vrees.

Hierbij dient tevens nog opgemerkt te worden dat de commissaris-generaal incorrect overweegt dat eerste verzoekende partij tijdens het tweede onderhoud plots niet kan zeggen hoeveel tijd er was tussen haar ontslag en de verwittiging door haar vriend en dit niet eens in dagen of weken kan uitdrukken. Uit het tweede persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij blijkt dat eerste verzoekende partij wel duidelijk een tijdsperiode vermeldde namelijk einde juli of begin augustus (tweede persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 8), wat strookt met haar eerder weergegeven tijdslijn.

Waar ten slotte ernstig wordt getwijfeld aan de hulp van een vriend om het land illegaal te kunnen verlaten daar kan verwacht worden dat deze hooggeplaatste persoon de naam van eerste verzoekende partij zou natrekken in de databank waarbij kan verwacht worden dat eerste verzoekende partij gelet op de ernstige beschuldigingen geseind zou zijn door de Algerijnse autoriteiten en de vriend haar geen bijstand zou hebben verleend, wordt het volgende opgemerkt. Nu het profiel van eerste verzoekende partij niet wordt betwist meent de Raad dat het niet onredelijk is dat zij dergelijke connecties zou hebben binnen de grenspolitie die haar gelet op de rang en functie van eerste verzoekende partij, de nodige hulp hebben verschaft zonder verdere vragen te stellen en dus zonder diens naam in het computersysteem in te geven.

De neergelegde documenten waaronder de neergelegde dagvaarding dienen ook nader beoordeeld te worden met inachtneming van de thans ontbrekende landeninformatie.

Het onbetwist professioneel profiel van eerste verzoekende partij en haar rol binnen het onderzoek naar A. D. alsook haar rechtstreekse link met reeds gearresteerde functionarissen in acht genomen en gelet op de vaststelling dat de motieven in de bestreden beslissingen de ongeloofwaardigheid van de problemen van eerste verzoekende partij niet kunnen schragen is een nader onderzoek naar de draagwijdte van de aangehaalde (politieke) incidenten in Algerije en de mogelijke betrokkenheid van eerste verzoekende partij alsook relevante objectieve landeninformatie over het gerechtelijk/juridisch systeem in Algerije noodzakelijk.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt genoegzaam dat een nader onderzoek zich opdringt maar dat het de Raad aldus aan essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming van de bestreden beslissingen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. De Raad heeft evenwel niet de bevoegdheid om zelf dit onderzoek uit te voeren. Wegens het ontbreken van een eigen onderzoeksbevoegdheid, kan de Raad in deze stand van zaken de voorliggende beschermingsverzoeken niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en ex nunc onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk. Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 juli 2022 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

H. CALIKOGLU